

Comunicare

Sentința civilă nr. 265

emisă la: ziua 25 luna 02 anul 2020

Către,

reclamantul ALV INSOLVENTA IPURL-sector 6, București, Aleea Valea Florilor, nr. 2, bl. P11, sc. 1, et. 1, ap. 6

Pârâțul Pastiea Mihai Marian- [REDACTAT]

Se comunică, alăturat, copia încheierii civile/sentinței civile/deciziei civile nr. 265 din data de 23.01.2020 pronunțată în dosarul nr. 19694/3/2017/a1 de Tribunalul București, Secția a VII-a Civila privind debitorul IMAGE PROROM SRL-sector 1, București, Constantin Daniel, nr. 7

Parafa președintelui instanței,

Grefier,

*

Dosar nr. 19694/3/2017/a1

România

Tribunalul București-Secția a VII-a Civilă

Încheiere

Ședința Publică din data de 09.01.2020

Tribunalul constituit din:

Președinte – Judecător sindic: Costache Ivanov Cristina

Grefier: Păduroiu Iulia

Pe rol se află soluționarea cauzei civile formulată de reclamantul ALV INSOLVENTA IPURL-sector 6, București, Aleea Valea Florilor, nr. 2, bl. P11, sc. 1, et. 1, ap. 6 în contradictoriu cu pârâțul Pastiea Mihai Marian-sector 2, București, sos.Stefan cel Mare, nr. 37, bl. 37, sc. 1, et. 3, ap. 15 având ca obiect cererea întemeiată pe dispozițiile art. 169 din Legea 85/2014 privind procedura insolvenței

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns reclamantul, prin reprezentant, lipsă fiind pârâțul.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează instanței că prin serviciul registratură s-a depus dovadă notificare de către reclamant, după care:

Reclamantul, prin reprezentant, depune plicul care face dovada că pârâțul a refuzat primirea.

Nefiind cereri prealabile de formulat sau excepții de invocat, instanța acordă cuvântul în probațiune.

Reclamantul, prin reprezentant, solicită încuviințarea probei cu înscrisuri.

Instanța încuviințează proba cu înscrisuri conform art. 255-258 Cod Procedură Civilă și nemaifiind alte probe de administrat acordă cuvântul pe fondul cauzei.

Reclamantul, prin reprezentant, solicită admiterea cererii astfel cum a fost formulată și să dispună obligarea pârâțului la suportarea întregului pasiv neacoperit al debitoarei. **Arată că principala cauză a insolvenței ar fi contractarea creditelor bancare încheiate în cascadă. Mai arată că din informațiile contabile existente pe site –ul ANAF, până în anul 2014 rezultă că aceste sume obținute de la instituții bancare nu au fost obținute în interesul societății, ci au fost însușite și folosite în interes personal de către administratorul statutar. Menționează că întreaga activitate a societății a fost continuată numai în interes personal. Precizează că a regăsit o serie de active imobilizante și sume de bani care ar fi fost în valoare aproximativă de 73.000 lei.**

Instanța reține cauza spre soluționare.

Tribunalul,

Având nevoie de timp pentru a delibera, va amâna pronunțarea, motiv pentru care:

Pentru aceste motive, în numele legii, dispune:

Amână pronunțarea la data de 23.01.2020, urmând ca soluția să fie depusă la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței.

Pronunțată în ședință publică, 09.01.2020.

Președinte,

Costache Ivanov Cristina

Grefier,

Păduroiu Iulia

*

ECLI:RO:TBBUC:2020:005.000265

Dosar nr. 19694/3/2017/a1

România

Tribunalul București-Secția a VII-a Civilă

Sentința civilă nr. 265

Ședința Publică din data de 23.01.2020

Tribunalul constituit din:

Președinte – Judecător sindic: Costache Ivanov Cristina

Grefier: Păduroiu Iulia

Pe rol se află soluționarea cauzei civile formulată de reclamantul ALV INSOLVENTA IPURL-sector 6, București, Aleea Valea Florilor, nr. 2, bl. P11, sc. 1, et. 1, ap. 6 în contradictoriu cu pârâțul Pastiea Mihai Marian- [REDACTAT]

[REDACTAT] având ca obiect cererea întemeiată pe dispozițiile art. 169 din Legea 85/2014 privind procedura insolvenței.

Dezbaterile în fond ale cauzei au avut loc în ședința publică de la 09.01.2020 fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 23.01.2020, când:

Tribunalul,

Prin cererea înregistrată la data de 03.01.2019 pe rolul Tribunalului București sub nr. 19694/3/2017/a1, reclamanta ALV INSOLVENȚĂ IPURL, în calitate de lichidator judiciar al IMAGE PROROM SRL, a chemat în judecată părătul Pastiea Mihai Marian, solicitând instanței ca în temeiul art. 169 alin. 1 lit. d să îl oblige la suportarea pasivului debitorului IMAGE PROROM SRL în cuantum total de 1.855.911,81 ron, conform tabelului definitiv rectificat al debitoarei.

Urmare a numirii în calitate de administrator judiciar, acesta a solicitat administratorului PASTIEA MIHAI MARIAN actele contabile ale societății, însă până la acest moment al procedurii acesta nu i le-a predat.

Potrivit art. 10 din Legea nr. 82/1991 a contabilității: „Răspunderea pentru organizarea și conducerea contabilității (...) revine administratorului, ordonatorului de credite sau altei persoane care are obligația gestionării unității respective.”

Reprezentantul legal avea astfel, potrivit legii, obligația de a ține o evidență contabilă și fiscală care să reflecte activitatea comercială desfășurată de către creditoare, însă nu a făcut acest lucru.

De asemenea, deși avea obligația clară de a depune documentele contabile la dosarul cauzei în termen de 10 zile de data deschiderii procedurii insolvenței, acesta nu și-a îndeplinit această obligație.

În aceste condiții, sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 169 alin 1 al Legii nr. 85/2014, potrivit căruia:

„La cererea administratorului judiciar sau a lichidatorului judiciar, judecătorul-sindic poate dispune ca o parte sau întregul pasiv al debitorului, persoană juridică, ajuns în stare de insolvență, fără să depășească prejudiciul aflat în legătură de cauzalitate cu fapta respectivă, să fie suportată de membrii organelor de conducere și/sau supraveghere din cadrul societății, precum și de orice alte persoane care au contribuit la starea de insolvență a debitorului, prin una dintre următoarele fapte:

d) au ținut o contabilitate fictivă, au făcut să dispară unele documente contabile sau nu au ținut contabilitatea în conformitate cu legea, în cazul nepredării documentelor contabile către administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar, atât culpa, cât și legătura de cauzalitate între faptă și prejudiciu se prezumă. Presumpția este relativă.”

Această teză este susținută și prin constatările organelor fiscale ce au formulat plângere penală pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală.

În Raportul privind cauzele insolvenței s-a precizat că principala cauză a insolvenței ar fi contractarea creditelor bancare de la Bancpost SA. Urmare a unui debit restant rezultat ca urmare a neachitării acestor credite, Bancpost SA a și formulat cererea de intrare în insolvență.

În aceste condiții în cauză este incidentă și litera a art. 169 din Legea 85/2014-folosirea creditelor obținute în numele societății în interes personal.

„a) au folosit bunurile sau creditele persoanei juridice în folosul propriu sau în cel al unei alte persoane;”

PASTIEA MIHAI MARIAN a îndatorat societatea contractând și alte credite bancare de la Unicredit Bank, Raiffeisen Bank și BCR SA, creditoare ce se regăsesc în tabelul definitiv al creditorilor debitoarei.

Pe toate aceste contracte de creditare se observă semnătura d-nului PASTIEA MIHAI.

Din informațiile contabile existente pe site-ul ANAF, până în anul 2014 rezultă fără dubiu că aceste sume obținute de la instituții bancare nu au fost obținute în interesul societății, ci au fost însușite și folosite în interes personal de către administratorul statutar, domnul PASTIEA MIHAI.

O altă cauză a insolvenței este continuarea activității debitoarei în interesul asociatului unic, deși aceasta genera pierderi constante și s-a finalizat prin încetarea de plăți.

Art 169 alin 1 litera c precizează:

„La cererea administratorului judiciar sau a lichidatorului judiciar, judecătorul-sindic poate dispune ca o parte sau întregul pasiv al debitorului, persoană juridică, ajuns în stare de insolvență, fără să depășească prejudiciul aflat în legătură de cauzalitate cu fapta respectivă, să fie suportată de membrii organelor de conducere și/sau supraveghere din cadrul societății, precum și de orice alte persoane care au contribuit la starea de insolvență a debitorului, prin una dintre următoarele fapte:

c) au dispus, în interes personal, continuarea unei activități care ducea, în mod vădit, persoana juridică la încetarea de plăți.”

Aceste aspecte se desprind în mod clar din analiza contului de profit și pierdere al societății postat pe site-ul oficial al ANAF.

Ultimul bilanț depus, conform site-ul oficial al Ministerului Finanțelor Publice este cel din 2014-aspect ce probează încă o dată că nu a fost ținută contabilitatea în conformitate cu legea.

Interesant este faptul ca în casa și conturile societății în anul 2014 se găsea suma de 73.965 ron. Nu există însă informații contabile din anii 2015 și 2016, existând prezumpția că administratorul societății și-a însușit această sumă.

Art 169 alin 1 litera c precizează:

„La cererea administratorului judiciar sau a lichidatorului judiciar, judecătorul-sindic poate dispune ca o parte sau întregul pasiv al debitorului, persoană juridică, ajuns în stare de insolvență, fără să depășească prejudiciul aflat în legătură de cauzalitate cu fapta respectivă, să fie suportată de membrii organelor de conducere și/sau supraveghere din cadrul societății, precum și de orice alte persoane care au contribuit la starea de insolvență a debitorului, prin una dintre următoarele fapte;

c) au dispus, în interes personal, continuarea unei activități care ducea, în mod vădit, persoana juridică la încetarea de plăți;”

Tocmai datorită conduitei administratorului statutar, domnul PASTIEA MIHAI, care are și calitatea de asociat unic al debitoarei IMAGE PROROM SRL, aceasta a intrat în încetare de plăți.

În concluzie, s-a solicitat să se admită acțiunea așa cum a fost formulată.

În dovedire s-au depus la dosar înscriruri.

Analizând actele și lucrările dosarului, tribunalul reține următoarele:

Prin sentința civilă nr.5381 din data de 05.10.2017, pronunțată de Tribunalul București-Secția a VII a Civila, în dosarul nr.19694/3/2017, s-a dispus deschiderea procedurii generale de insolvența prevăzută de legea nr.85/2014 împotriva debitorului IMAGE PROROM SRL

Prin sentința civilă nr.538 din data de 01.02.2018, pronunțată de Tribunalul București-Secția a VII a Civila, în dosarul nr.19694/3/2017, s-a dispus deschiderea procedurii de faliment în forma simplificată prevăzută de legea nr.85/2014 împotriva debitorului A IMAGE PROROM SRL

Potrivit tabelului definitiv, valoarea masei credale, rămase neacoperite este de 1.855.911,81 lei.(f. 7-8)

Relativ la cererea de atragere a răspunderii, instanța reține că faptele imputate de către reclamantă pârâtului vizează dispozițiile art. 169 alin. 1 lit. a) și d) din Legea nr. 85/2006.

Instanța reține incidența în cauză a dispozițiilor art. 169 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, conform cărora, la cererea administratorului judiciar sau a lichidatorului judiciar, judecătorul-sindic poate dispune ca o parte sau întregul pasiv al debitorului, persoană juridică, ajuns în stare de insolvență, fără să depășească prejudiciul aflat în legătură de cauzalitate cu fapta respectivă, să fie suportată de membrii organelor de conducere și/sau supraveghere din cadrul societății, precum și de orice alte persoane care au contribuit la starea de insolvență a debitorului, prin una dintre următoarele fapte:

- a) au folosit bunurile sau creditele persoanei juridice în folosul propriu sau în cel al unei alte persoane;
- b) au făcut activități de producție, comerț sau prestări de servicii în interes personal, sub acoperirea persoanei juridice;
- c) au dispus, în interes personal, continuarea unei activități care ducea, în mod vădit, persoana juridică la încetarea de plăți;
- d) au ținut o contabilitate fictivă, au făcut să dispară unele documente contabile sau nu au ținut contabilitatea în conformitate cu legea. În cazul nepredării documentelor contabile către administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar, atât culpa, cât și legătura de cauzalitate între fapta și prejudiciu se prezumă. Prezumția este relativă;
- e) au deturnat sau au ascuns o parte din activul persoanei juridice ori au mărit în mod fictiv pasivul acesteia;
- f) au folosit mijloace ruinătoare pentru a procura persoanei juridice fonduri, în scopul întârzierii încetării de plăți;
- g) în luna precedentă încetării plăților, au plătit sau au dispus să se plătească cu preferință unui creditor, în dauna celorlalți creditori;
- h) orice altă faptă săvârșită cu intenție, care a contribuit la starea de insolvență a debitorului, constatată potrivit prevederilor prezentului titlu.

Instanța reține că cererea privind atragerea răspunderii personale poate fi promovată de administratorul judiciar sau de lichidator ori, în baza hotărârii adunării creditorilor, de către președintele comitetului creditorilor, creditorul desemnat de către adunarea creditorilor sau creditorul care deține mai mult de jumătate din valoarea creanțelor înscrise la masa credală. Întrucât, în toate cazurile, este promovată în interesul colectiv al creditorilor îndreptățiți să participe la procedură, cererea nu poate fi formulată de orice creditor în scopul satisfacerii propriei creanțe.

Calitatea procesuală pasivă (calitatea de pârâți) în cadrul acestei cereri aparține membrilor organelor de conducere și/sau supraveghere din cadrul societății, precum și oricărei alte persoane care a cauzat starea de insolvență a debitorului (așa cum este situația administratorului de fapt).

Răspunderea patrimonială a pârâtului este antrenată întrucât aceștia au cauzat starea de insolvență a debitorului prin săvârșirea uneia ori mai multora dintre faptele ilicite enumerate limitativ de la lit. a) la lit. g) ale art. 169 alin. 1 din lege, iar, consecutiv, prin cauzarea insolvenței, au determinat insuficiența ori lipsa lichidităților din patrimoniul debitorului necesare pentru plata integrală și la termen a datoriilor bănești certe și exigibile, prejudiciindu-i în acest fel pe creditorii.

Prin dispozițiile art. 169 alin. 1 din Legea nr. 85/2014 se instituie o răspundere civilă delictuală față de creditorii a persoanelor care au determinat incapacitatea debitorului ajuns în insolvență de a-și plăti datoriile sale certe și exigibile. Prin urmare, între prejudiciul creat creditorilor, constând în imposibilitatea de a-și satisface integral creanțele, și faptele ilicite enumerate limitative de lege, săvârșite de organele de conducere/supraveghere ale debitorului (având calitatea de pârâți), există o legătură de cauzalitate mediată (indirectă), în sensul că pârâții i-au prejudiciat pe creditorii în mod indirect, respectiv: i) prin săvârșirea faptelor ilicite precizate de lege, au cauzat starea de insolvență a debitorului, caracterizată prin lipsa ori insuficiența lichidităților; și ii) prin ajungerea debitorului în stare de insolvență au cauzat și incapacitatea acestuia de a-și plăti creditorii.

Condițiile cumulative ale angajării răspunderii persoanelor care au cauzat insolvența, sunt următoarele, potrivit dreptului comun și dispozițiilor speciale din legea insolvenței, anterior menționate:

- existența unui prejudiciu constând în imposibilitatea creditorilor recuperării integrale a creanțelor, ca urmare a lipsei ori insuficienței din averea debitorului insolvent a disponibilităților bănești; acest prejudiciu este egal cu pasivul debitorului insolvent (valoarea totală a masei credale, așa cum rezultă din tabelul definitiv consolidat al creanțelor);
- săvârșirea de către persoanele arătate, a uneia sau mai multor fapte ilicite dintre cele enumerate limitativ de la lit.a) la lit.g) ale art. 169 alin.1 din Legea nr. 85/2014;

- existența unei legături de cauzalitate între fapta/faptele ilicite săvârșite și starea de insolvență; dovada acestui element înseamnă implicit și dovada raportului causal între aceste fapte ilicite și prejudiciul creat creditorilor;

- fapta ilicită să fi fost săvârșită cu intenție, ca forma de vinovăție, toate faptele ilicite prevăzute de lege fiind calificate de scopul fraudulos al cauzării stării de insolvență.

Consecința antrenării răspunderii persoanelor vinovate de cauzarea insolvenței, ca urmare a îndeplinirii condițiilor prezentate, este aceea că ele vor putea fi obligate să suporte o parte a pasivului debitorului, persoană juridică, ajuns în stare de insolvență.

Întrucât răspunderea patrimonială reglementată de dispozițiile speciale ale Legii nr. 85/2014, derogatorii de la dispozițiile art. 73 din Legea nr. 31/1990, este o răspundere civilă de natură delictuală față de creditori, iar nu contractuală ori delictuală față de debitorul persoană juridică, nu este prezumată existența niciuneia din condițiile răspunderii în discuție, iar dovada îndeplinirii acestor condiții este în sarcina probatorie a participantului la procedură care, promovând cererea de atragere a răspunderii (administratorul judiciar/lichidatorul, președintele comitetului creditorilor, creditorul desemnat de către adunarea creditorilor, ori, după caz, creditorul majoritar), are poziția procesuală de reclamant.

Examinând susținerile reclamantului prin prisma dispozițiilor legale antemenționate și a condițiilor mai sus expuse, instanța reține în primul rând că pârâțul a avut calitatea de administrator statutar și de asociat unic al societății debitoare, astfel cum rezultă din informațiile furnizate de Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul București. (f. 9-15) Astfel, pârâțul Pastiea Mihai Marian a deținut funcția de asociat și administrator de la înființarea societății până la data deschiderii procedurii de faliment.

Pe cale de consecință este întrunită în speță condiția specială prevăzută de art. 169 din Legea nr. 85/2006.

În ceea ce privește faptele imputate pârâțului, instanța apreciază că reclamanta și-a dovedit pretențiile cu înscrisurile depuse la dosarul cauzei.

Relativ la faptele de folosire a bunurilor sau creditelor persoanei juridice în folosul propriu sau în cel al unei alte persoane – 169 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 85/2014 instanța reține că din înscrisurile depuse în probațiune la dosarul cauzei rezultă că pârâțul s-a folosit de bunurile debitoarei în folosul său personal.

Astfel, instanța reține că din raportul prevăzut de art. 97 din legea 85/2014 rezultă că principala cauză a insolvenței ar fi contractarea de credite bancare. Se reține că pârâțul Pastiea Mihai Marian a îndatorat societatea contractând credite bancare de la Bancpost SA, Unicredit Bank, Raiffeisen Bank și BCR SA, creditoare ce se regăsesc în tabelul definitiv al creditorilor debitoarei.

Mai mult, având în vedere că nu au fost puse la dispoziție documente care să reflecte modul în care au fost utilizate sumele împrumutate, deși aceasta a fost notificat astfel cum reiese din dovada de comunicare f.53-54, reiese că aceasta a utilizat aceste sume împrumutate în alte scopuri decât acela de plata a datoriilor sau în interesul debitoarei.

Reclamantul lichidatorul judiciar a notificat atât societatea debitoare, cât pârâțul, la domiciliul acestuia cu privire la deschiderea procedurii insolvenței împotriva societății debitoare și a obligațiilor administratorului statutar.

Pârâțul nu a predat lichidatorul judiciar documentele prevăzute la art. 67 din Legea nr. 85/2014

Reține instanța că se conturează astfel o faptă de deturnare a lichidităților societății, fără nicio contraprestație, către pârâțul însuși sau în folosul altor persoane.

În considerarea aspectelor analizate, instanța apreciază că se poate reține în sarcina pârâțului fapta prevăzută de art. 169 alin. 1 lit. a) din Lege, în sensul în care acesta a uzat de bunurile și creditele debitoarei în folosul sau al altei persoane.

În ceea ce privește ipoteza avută în vedere de dispozițiile art. 169 alin. 1 lit. d) din Legea nr. 85/2014, Tribunalul reține că faptele ilicite prevăzute de acest text sunt cele enumerate la teza I și anume: fapta de a ține o contabilitate fictivă, fapta de a face să dispară unele documente contabile și fapta de a nu ține o contabilitate în conformitate cu legea.

Teza a II-a a textului de lege instituie o prezumție legală relativă a cărei premisă este nepredarea documentelor contabile, ca fapt cunoscut, vecin și conex pe care se întemeiază prezumția, în sensul art. 328 alin. 1 din Codul de procedură civilă. Omisiunea de a preda documentele contabile scutește de dovadă cu privire la culpă și la legătura de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciu, nu și cu privire la fapta ilicită și nici nu reprezintă o faptă ilicită, în sine.

Din probatoriul administrat rezultă că fapta ilicită săvârșită de pârâț constă în neținerea contabilității debitoarei.

Ținerea registrelor contabile este o obligație stabilită în sarcina administratorilor societății de Legea nr. 31/1990, care în art. 73 alin. 1 lit. c) stabilește ca administratorii sunt răspunzători în solidar față de societate pentru existența registrelor cerute de lege și corecta lor tinere, iar art. 10 din Legea nr. 82/1991 a contabilității, prevede ca răspunderea pentru organizarea și conducerea contabilității revine administratorului. Neținerea contabilității nu face posibilă sesizarea dificultăților cu care se confruntă societatea și face insesizabilă starea de insolvență care poate să apară la un moment dat, aspecte care ar fi înlăturate în condițiile unei contabilități ținute corect care ar permite administratorilor să ia măsurile necesare pentru preîntâmpinarea unor astfel de situații.

Mai mult, instanța va corobora, în analiza faptelor imputate pârâțului, aspectul nepredării de către aceasta a documentelor contabile cu cel al nepredării bunurilor identificate scriptic ca fiind în patrimoniul societății debitoare. Astfel, fapta pârâțului de a nu ține contabilitatea societății rezultă și din faptul că acesta nu a predat documentele privind bunurile identificate ca fiind în patrimoniul societății debitoare de către lichidatorul judiciar.

De asemenea, în analiza incidenței dispozițiilor art. 169 lit. d), judecătorul sindic are în vedere faptul că pârâțul a fost notificat, la domiciliul acestuia, prin care lichidatorul judiciar îi solicita să predea actele societății și bunurile acesteia, însă acesta a ignorat solicitările lichidatorului judiciar.

În temeiul art. 169 lit. d) din lege, urmare a dovedirii faptului vecin și conex al nepredării documentelor contabile, culpa

și legătura de cauzalitate între faptă și prejudiciu sunt prezumate în speță. Aceasta este o prezumție relativă care nu a fost răsturnată de către părât ci, din contră, a ignorat toate solicitările lichidatorului judiciar.

Creditorii societății debitoare au suferit prejudicii a căror existența certă este stabilită prin constatarea de către tribunal a faptului ca debitoarea a ajuns în încetare de plăți, că împotriva acesteia a fost declanșată procedura falimentului, procedură în care nu și-au recuperat creanțele totale cuprinse în tabelul definitiv consolidat.

În ceea ce privește valoarea prejudiciului aflat în legătură de cauzalitate cu fapta săvârșită, instanța reține că aceasta este dată de valoarea creanțelor înscrise în tabelul definitiv consolidat.

În ceea ce privește legătura de cauzalitate dintre faptele ilicite ale părâtului și prejudiciul creat, instanța apreciază că și această condiție este îndeplinită în speță.

Raportul de cauzalitate este prezent în ipoteza în care există fapta generatoare de prejudiciu, care a constituit condiția necesară, adică fapta în lipsa căreia dauna nu s-ar fi produs.

Este adevărat că, în concret, complexitatea vieții unei societăți comerciale implică succesiunea și împletirea unor fapte și împrejurări între care trebuie decelat care pot îndeplini condiția de a fi considerate cauza insolvenței.

Determinarea raportului causal specific implică identificarea acelor fapte care fie au declanșat punerea în mișcare a acestor cauze, fie că au favorizat desfășurarea lor nestingherită, fie nu au împiedicat această desfășurare, deși intervenția ar fi fost posibilă și eficientă împiedicând apariția consecințelor nedorite, între care insolvența debitoare care a fost și cauza prejudiciului creditorilor.

Raportul causal nu trebuie să fie întotdeauna unul direct, putând fi și unul mediat în sensul că fapta imputată a permis unor factori exteriori să acționeze și să producă prejudiciul.

În situația concretă a speței, legătura de cauzalitate dintre faptele ilicite imputate părâtului și probate în sarcina acestora și determinarea stării de insolvență rezultă cu prisosință.

Utilizarea bunurilor și creditelor debitoare în interesul propriu și al altor persoane, dispunerea de bunurile societății în detrimentul acesteia, deturnarea activelor societății, toate acestea au condus în mod inevitabil la insolvența societății debitoare și la prejudicierea creditorilor societății, aflați în imposibilitatea de a-și recupera creanțele.

Nu este necesară sub acest aspect identificarea unei suprapuneri perfecte între prejudiciul cauzat de fiecare dintre aceste fapte și pasivul determinat în procedura insolvenței. O astfel de posibilitate este de altfel cvasi utopică.

Cu toate acestea, prin gravitatea consecințelor acestor fapte asupra situației patrimoniului debitoare se poate concluziona asupra existenței legăturii de cauzalitate.

Pe de altă parte, vinovăția administratorului de drept apare ca evidentă și probată în contextul art. 169 alin. 1 lit. a) și d) din lege, având în vedere nu doar faptul că nu a înțeles să își îndeplinească obligația de a preda actele contabile ale societății către lichidatorul judiciar, dar nici nu a depus dovezi privind destinația acestor credite.

Starea de fapt reținută în speță este de natură a impune concluzia unor acțiuni deliberate, intenționate, de golire a patrimoniului societății debitoare.

Prin urmare, judecătorul sindic va reține că prin fapta sa părâtul a contribuit decisiv la intrarea societății în incapacitate de plată, astfel cum a învederat chiar lichidatorul judiciar în raportul cu privire la cauzele insolvenței

Cu privire la aplicarea în cauză a dispozițiilor art. 169 lit. c din legea insolvenței, conform cărora angajarea răspunderii patrimoniale are loc atunci când părâta a dispus în interes personal continuarea unei activități care ducea, în mod vădit, persoana juridică la încetarea de plăți, instanța reține că nu s-a dovedit interesul personal al părâtului în continuarea activității societății.

Reține instanța că atât fapta ilicită imputată părâtului sub aspectul dispozițiilor art. 169 alin. 1 lit. a) și d), cât și prejudiciul relevat rezultă cu prisosință din materialul probator administrat în cauză.

Pentru aceste considerente, instanța va admite cererea și va obliga părâtul Pastiea Mihai Marian la suportarea sumei de 1.855.911,81 lei, reprezentând întregul pasiv al societății debitoare IMAGE PROROM SRL.

Pentru aceste motive, în numele legii, hotărăște:

Admite cererea de atragere a răspunderii personale patrimoniale formulată de reclamantul ALV INSOLVENTA IPURL-sector 6, București, Aleea Valea Florilor, nr. 2, bl. P11, sc. 1, et. 1, ap. 6 în contradictoriu cu părâtul Pastiea Mihai Marian-

Dispune obligarea părâtului Pastiea Mihai Marian la suportarea sumei de 1.855.911,81 lei, reprezentând întregul pasiv al societății debitoare IMAGE PROROM SRL.

Cu drept de apel în termen de 7 zile de la comunicare prin publicare în Buletinul Procedurilor de Insolvență, apel care se depune la Tribunalul București, Secția a VII-a Civilă.

Pronunțată în ședință publică, prin punerea soluției la dispoziția părții prin mijlocirea grefei instanței, astăzi, 23.01.2020.

Președinte,

Costache Ivanov Cristina

Grefier,

Păduroiu Iulia